

CTOS annual meeting 2022, november 16-19 Vancouver

Jag och en kollega fick möjligheten att åka på CTOS. Det har varit en väldigt fin upplevelse där jag som relativt ny sjuksköterska fått se en annan del inom vårt yrke, hur mycket större det är. Jag fick lära mig hur viktigt det är med konferenser, att dela sina kunskaper och erfarenheter samt nätverk. Träffa olika professioner och ta del av hur kunskap delas mellan professioner internationellt.

Årets CTOS hade fokus på desmoid som är en benign tumör men snabbväxande. Tumören behöver därför opereras bort. Desmoid klassificeras inte som en tumör men ingår i sarkomsjukdomen på grund av att det är bindväven som växer. Under dagarna hölls sessioner anpassade till läkare, forskare, patologer och de med avancerad kunskapsnivå. Det fanns även möten för patient advocacy, träffar för att främja forskning och guidning för eget forskarprojekt, nätverksträffar och möten inför näst kommande konferens som anordnades parallellt till mötena. Det fanns även möjlighet att titta på posters som forskare satte upp. Första dagen hade de även en Welcome Reception, där alla gäster var inbjudna till mingel och mat.

Med fokus på sjuksköterskedagen började dagen med ett patientfall i Norge som handlade om en flicka i tonåren med nydiagnostiserad osteosarkom med lungmetastaser. Där de skulle genomföra en rotation plasty som genomförs vid bencancer där mellersta delen av benet opereras bort, inklusive tumören, där den nedersta delen sedan roteras och fäst på kvarliggande femur. Operationen skulle påverka hennes liv förevigt. Hon planerades att operera vänster femur där tumören satt. Operationen för tonårsflickan innebar mycket planering och preparation både fysiskt och mentalt. Familjen var inte från Norge och det var svårt att kommunicera med föräldrarna. Någon som var intressant var när föreläsaren berättade om att patienten aldrig hade några frågor vid informationsbytet eller kring samtalen. Vid ett tillfälle arbetsterapeuten vid ett möte insåg att patienten hade lättare att prata när hon använde sina händer till exempel när hon ritade eller pysslade. Patientfallet var väldigt inspirerande, då det berättar ett patientperspektiv vikten av personcentrering. Att alla patienter är olika och tar in information olika. Viktigt att som sjuksköterska vara kreativ i sitt arbete för att patienten ska kunna känna att de förstår vad som händer.

Nästa föreläsare en underläkare berättade om vikten av brytpunktssamtal. Hon har arbetat med sarkom i 13år. Hon berättar hur just hennes arbetsplats med överläkare som har svårt att berätta om en dålig prognos. Kulturen i USA, har blivit att det är svårt att förmedla dåliga prognoser och att behandling nu kommer avslutas. Hon berättar också om hur patienter är i sina krisreaktioner och har svårt att acceptera att det är nära slutet. Där det är viktigt att lägga fram allt visuellt och fysiskt bevis för patienten att inse, om inte det fungerar får man be patienten att bestämma vad mer som kan göras. Underläkare hamnar ständigt i samtal med patienter som tror och får höra att det finns en chans och att de står med hopp allt för länge. Där läkarna som hon arbetar med ofta låter palliativa läkare att ta brytpunktssamtalet.

Föreläsning tre och fyra handlade om behandlingar och operationsmöjlighet efter tumörresektion. Ifosamid som är ett cytostatika preparat som används inom flertalet behandlingsregimer för patienter med sarkom. Föreläsningen fokuserade på dess neurotoxicitet, där vilka symptom som uppstår och hur dessa kan förväxlas med andra

läkemedel som också ges i samband med cytostatika administrering förklarades, samt hur det behandlas och alternativa behandling som dock har dålig evidens.

Den sista föreläsningen handlade om olika kirurgiska metoder efter en resektion hos patienten med osteosarkom. Många av dessa kirurgiska och ortopediska metoder används inte i Sverige, men det var ändå unikt att höra alternativa metoder. Metoden som beskrevs var att tumör delen seponerades, som alternativ behandling för amputation, stimulerades tillväxtzonerna för att få benet att växa sig tillbaka genom att koppla ihop kvarvarande ben med det specifika avståndet för att stimulera ihop växning, och att det krävdes viss del precision för att benet skulle växa och växa fint. De beskrev även hur de varje år anordnade ett event för de som genomgick liknande behandling. De samlades årligen för att springa ett lopp. En fin möjlighet att vissa att de inte är ensamma och kunna prata med personer som genomgått liknande processer, dela med sig sina tankar som ingen annan kan förstå.

Det har varit en fin upplevelse att kunna få åka på CTOS. Det har visat mig fler karriärmöjligheter som sjuksköterska och motiverat mig till att vilja fortsätta inom sjuksköterskebranschen och onkologin. Tack så mycket Södra Sveriges Sjuksköterskehem för denna möjlighet!

Wendi